

**ФРАНСИСКО ДЕ КЕВЕДО
ПОСТОЯНСТВУВА В
ЖАЛБИТЕ СИ
И ПРЕДУПРЕЖДАВА ЛИСИДА
ЗА БЕЗПОЛЕЗНОТО
РАЗКАЯНИЕ, КОЕТО ИДЕ ОТ
УВЕХНАЛАТА КРАСОТА**

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1978

chitanka.info

*В един живот, във който толкова се страда
и толкова жестока, Лисида, смъртта е,
знам що е да обичаш, любовта го знае,
не знам що е любов, но ти я заповяда.*

*С това спокойно чело, хубава сирено,
в опасност по-голяма сигурно по-нежна,
все тъй ли ще вещаеш гибел неизбежна?
Не ще ли моя кораб поздравиш смирена?*

*Не виждаш ли, че ме разяждат безпощадни
страдания, че всякоя минута упорито
краде от твойта пролет в часовете хладни*

*и на лика ми сбърчен, свехнал от умора,
въз който отпечатват стъпките си дните,
цвета не ще възвърнат обич ни изгора?*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.